

IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvođaev.

Domače NOVICE

LETO I Št. 3. (dec.) 1984 LENART

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez Kurbus, Jože Štravs, Irena Turin, Ivo Štraki in Marjan Hanl.
Glavni urednik: Marjan Toš
Odgovorni urednik: Leopold Hameršak
Lektorici: Cveta Jurišič in Marija Šauperl
Fotografije: Dora Gjerkeš

ODLOČILI SMO SE ZA

9. decembra smo občani pokazali zavest in solidarnost, hkrati pa odločnost, da si sami zagotavljamo nadaljnji razvoj. Kljub zaostrenim, celo težkim razmeram, ko moramo biti preudarni za vsak dinar, je zmigala želja po napredku. Na odločitev za novi občinski samoprispevek je gotovo vplivala ugotovitev, da smo v občini z dosedanjimi samoprispevki veliko napravili. Program za novi samoprispevek je nastajal v krajevnih skupnostih in obsega najnujnejše potrebe krajanov. Zato se je zanj in za solidarnost med krajevnimi skupnostmi odločila večina glasovalcev. Že od zgodnjih jutranjih ur so delovni ljudje in občani množično prihajali na 75 glasovalnih mest, na katerih je vladalo ugodno vzdušje. Večina jih je svojo glasovalno pravico in dolžnost opravila v dopoldanskem času. Zaradi množičnega odziva so pričeli nekatera glasovalna mesta zapirati že popoldne. Prvi rezultati so kazali, da je večina občanov za samoprispevek.

Nestrpno smo čakali na 19. uro, ko je bilo glasovanje zaključeno. Na sedežih krajevnih skupnosti so zbirali podatke s svojih glasovalnih mest in hitro se je pokazalo, da je v vseh krajevnih skupnostih referendum uspel.

Občinska volilna komisija je ugotovila, da se je referenduma udeležilo 97,12 % vpisanih možnih glasovalcev in da je 66,83 % glasovalo za

samoprispevek. To je dokaz, kako dobro pripravljen program in obveščena občanov vplivata na njihovo odločanje.

Pripravljenost in zaupanje v lastne moči nas vse skupaj hrabri, hkrati pa je velika obveza vsem, ki bodo skrbeli za izvajanje programa, to pa so izvršni svet, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti. Pripravljeni moramo biti tudi na težave, ki se bodo pojavljale zaradi cenovnih razmerij in pričakovanih podražitev. Pri financiranju nekaterih objektov iz programa solidarnosti in iz lastnega programa krajevnih skupnosti bo treba iskati še dodatne vire. Zaradi pomanjkanja sredstev in visokih obresti, ne bo možno najemati kreditov. Zato bomo lahko vsako leto napravili toliko, kolikor sredstev bomo zbrali. Pomembno je le, da bo do konca leta 1989 program samoprispevka izvršen.

Kljub temu, da samoprispevek zagotavlja precejšnja sredstva za izvajanje planov v krajevnih skupnostih, pa pričakujemo finančno podporo tudi od širše družbene skupnosti. V ta namen je treba v krajevnih skupnostih pripraviti trdne in realne plane za leto 1985, pri izdelavi srednjeročnega načrta pa upoštevati opredeljena sredstva iz samoprispevka, kakor se bodo letno zbirala. Samo tako bomo najbolj učinkoviti in gospodarni.

KAKŠEN RAZVOJ V LETU 1985

Osnutek resolucije o razvoju občine v letu 1985 temelji na naslednjih poglobitvenih ciljeh oz. nalogah: povečanju izvoza in deviznega priliva kot osnovnega pospeševalca proizvodnje, boljšem izkoriščanju zmogljivosti in povečanju učinkovitosti pri gospodarjenju kot osnovi za naraščanje dohodka, uvajanju sodobnih tehnologij in krepitvi razvojno-raziskovalnih enot v organizacijah združenega dela, zadrževanju potrošnje v okvirih razpoložljivih sredstev, produktivnem zaposlovanju ter pospešitvi dogovorjenih investicij.

Na področju proizvodnje načrtujemo v letu 1985 5 % povečanje industrijske in 5 do 6 % povečanje kmetijske proizvodnje. Povečanje temelji na dokončanju nekaterih proizvodnih objektov v letošnjem in v prihodnjem letu. Kljub razširitvi kapacitet je nujno v naslednjem letu izrabiti tudi vse

možnosti, ki še vendarle obstajajo. Gre za boljše izkoriščanje obstoječih kapacitet, sodobnejšo organizacijo dela, boljše izkoriščeno delovnega časa, odpravljanje ozkih grl v proizvodnji, obnovo tehnologije, intenziviranje kmetijske proizvodnje in podobno.

V letu 1985 bomo povečali število zaposlenih za okrog 2,5 %, pri čemer bi naj prirast zaposlenih predstavljali prvenstveno strokovni kadri in tisti, ki so iskanci prve zaposlitve. Ker moramo zaposlovati predvsem v neposredni proizvodnji, je potrebno bolj dosledno izvajati politiko usmerjanja učencev v tehnične poklice, za kar se mora tudi združeno delo bolj angažirati v osnovnih solah pri pridobivanju ustreznega števila študentov za te poklice.

Računamo, da bomo dosegli ob 2,5 % povečanju zaposlenosti tudi 2,4 % rast produktivnosti živega

dela, za kar moramo zaposlene tudi dovolj motivirati. Sistem delitve osebnih dohodkov v posameznih organizacijah združenega dela mora biti zato takšen, da bodo dobri delavci dobili ustrezno plačilo za svoje delovne rezultate in inovativne prispevke.

Na podlagi planirane rasti zaposlenosti in produktivnosti bo znašala realna rast družbenega proizvoda 5 %, s čimer bi tudi ob 10 % zaostajanju sredstev za bruto osebne dohodke in družbene dejavnosti lahko zaustavili padanje družbenega standarda in realnih osebnih dohodkov v letu 1985. Zato bodo morali ukrepi v družbenih dejavnostih v naslednjem letu bolj poseči tudi v organizacijo posameznih dejavnosti ter programsko prestrukturiranje, da bi tako družbene dejavnosti lahko ohranjale oz. povečale realni standard izvajalcev ter dogovorjene oblike materialnih izdatkov.

Za leto 1985 predvidevamo re-

alno rast gospodarskih investicij, na kar bo vplival tudi potek del na nekaterih večjih investicijskih projektih (zlasti izvedba II. faze programa PEKO, proizvodna dvorana TOZD športna in lahka konfekcija, farma za goveje pitance v Šetarovi, obnova nasadov). Nujno je pospešiti tudi realizacijo razvojnih projektov v nekaterih drugih organizacijah združenega dela, ki bodo zagotovili donosno poslovanje oz. produktivno zaposlitev delavcev.

V neproizvodnih dejavnostih bomo na področju stanovanjskega gospodarstva dokončali gradnjo 24 stanovanjskega bloka v Lenartu in nadaljevali z zasebno gradnjo in pridobivanjem stavbnih zemljišč v zazidalnih okoliših v občinskem središču in v krajevnih centrih, pri čemer bomo dali večjih poudarek usmerjeni individualni gradnji. Z dosedanjimi materialnimi viri bomo na

Nadaljevanje na 2. strani

Skupščina občine Lenart, družbenopolitične organizacije in uredništvo Domačih novic vam želimo zdravja, sreče in delovnih uspehov v letu 1985!

UGODNI KREDITI ZA RAZVOJ SADJARSTVA

Sadjarstvo Selce ima v upravljanju 223 hektarov intenzivnih sadjarsko-vinogradniških nasadov, razen tega pa še okoli 200 hektarov travnikov, ki jih preko kmetijske zadruge Lenart dajejo v zakup. V najem dane površine iz leta v leto zmanjšujejo ter na njih obnavljajo sadovnjake in vinograde. Analiza sadovnjakov je pokazala izredno neugodno sestavo, saj so nasadi breskev stari že več kot 13 let in je pridelek iz leta v leto manjši. Jablanovi nasadi so stari preko 25 let, prav tako pa tudi hruškovi. Neustrezen je tudi sortiment, saj gre v glavnem za sorte, ki sedaj ne gredo več v prodajo. Zaradi takega položaja je temeljna organizacija že drugo leto zapored

zaključila finančno poslovanje z izgubo, in so nujno morali izdelati program, ki bo zagotavljal dolgoročne in trajnejše rešitve.

Sredi decembra je območna komisija za oceno naložb v Podravju obravnavala med drugim tudi razvojni program temeljne organizacije združenega dela Sadjarstvo Selce, ki posluje v okviru lenarškega Agrokombinata. Samo dva dni prej je o vlogi za posojilo za uresničitev tega programa sklepala tudi mariborska temeljna banka.

V okviru sanacijskega programa, ki so ga morali pripraviti lenarški sadjarji, so zato predvideli obnove tako sadovnjakov kakor tudi vinogradov. V obdobju do

leta 1990 bodo morali izkrciti 54 hektarov nasadov jablan, 29 hektarov nasadov hrušk ter 21 hektarov nasadov breskev. Vse te nasade bo potrebno obnoviti z drevesi in sortami, ki jih trenutno zahteva tržišče. V prvi etapi, o kateri je sklepala območna komisija za oceno naložb v Podravju, je obnova 13 hektarov jablan, 12 hektarov hrušk in 15 hektarov breskev. Istočasno pa naj bi začeli tudi z obnovo vinogradov in sicer za sedaj na 15-tih hektarjih. Ker načrtujejo pridelovanje kakovostnega grozdja za proizvodnjo vina, ki ga bodo izvažali, bo pri tej naložbi sodeloval tudi mariborski Vinag, ki bo kril 20 odstotkov sredstev potrebnih za sanacijo. Območna

komisija je dala soglasje k sanacijskemu programu v temeljni organizaciji v Selcah, vendar so člani komisije poudarili, da bo problematiko sadjarstva treba v prihodnje reševati v okviru severovzhodne Slovenije in vse republike, kajti vzporedno z novimi nasadi bo potrebno poskrbeti za hladilnice in predvsem za predelevalno industrijo. Mariborska temeljna banka je lenarškemu Agrokombinatu odobrila 13 milijonov dinarjev posojila za obnovo nasadov jablan, skoraj 10 milijonov dinarjev za nasade hrušk, 3 milijone dinarjev za obnovo nasadov breskev ter 19 milijonov dinarjev za obnovo vinogradov.

Saša Snuderl

NA DOBRI ZEMLJI DOBER PRIDELEK

KAKŠNI SO PROGRAMI ODVODNJE IN ZLOŽBE KMETIJSKE ZEMLJE?

Čas, ko na njivah ni več pridelkov in zemlja počiva, je najprimernejši za uresničevanje nekaterih nalog s področja izboljševanja kmetijske zemlje. Tako pravijo tudi pri

lenarški kmetijski zadrugi. Tam so si za to srednjeročno obdobje zadali dokaj obsežne naloge, saj naj bi uredili kar 410 hektarov zemljišč. Melioracijska območja so pred-

vsem v dolini Pesnice, in sicer v Gočovi na 50 hektarjih, v Zgornji Senarski 35 hektarjev, Zamarkovi in Voličini 90 hektarjev, v Vinički vasi 35 in na Setarovski gmajni,

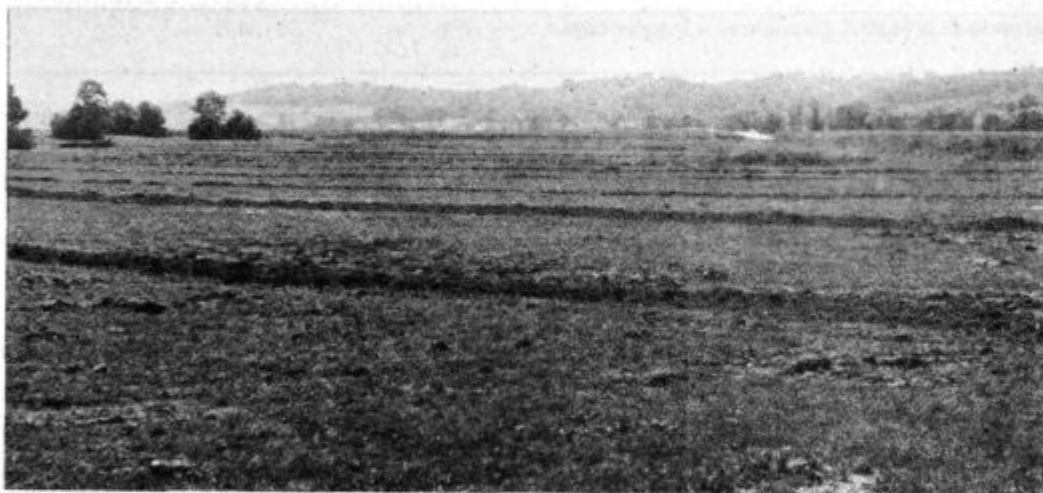
kjer gre za kompleks 160 hektarjev.

Dela vsaj zaenkrat tečejo po načrtu, bi lahko zapisali, saj bodo že v naslednji pridelovalni sezoni lahko sejali na okrog 170 hektarjih usposobljene zemlje. To pa pomeni, da se bodo začela sredstva, ki so jih morali vložiti, počasi vračati.

Ko smo direktorja kmetijske zadruge pri Lenartu — ing. Franca Mencigarja povprašali, kaj bi dejal ob nekaterih očitkih, da gre za zelo drage posege, ki zahtevajo velika sredstva, je tako odgovoril: „Res gre za velik denar, toda hrana je danes strateškega pomena in le na dobri zemlji bomo lahko v družbenem in zasebnem sektorju pridelali še več. Če bomo imeli torej več dobrih kmetijskih površin, bo tudi pridelek večji, z njim pa tudi več doma pridelane hrane!“

Vsega tega se še kako zavedajo tudi vsi kmetje, ki pri tovrstnih delih tudi sami pomagajo, prav tako pa tudi delavci lenarškega agrokombinata.

J. Kurbus

KAKŠEN RAZVOJ V LETU 1985

Nadaljevanje s 1. strani.

področju komunalnega gospodarstva nadaljevali z izgradnjo sekundarnih objektov vodovoda in dokončno proučili čiščenje oz. odvajanje fekalnih voda iz območja Lenart — jugozahod.

Pričeli bomo z izgradnjo avtobusnega postajališča v Lenartu ter razširili avtomatsko telefonsko omrežje v krajevno skupnost Jurovski dol. Iz sprejetega referendumskega programa za obdobje 1985—1989 bomo v prihodnjem letu izvajali načrtovano vzdrževanje gramoziranih cest ter že asfaltiranih cest in pričeli z pripravami za nadaljnje asfaltiranje

cest v naslednjem srednjeročnem obdobju. Na področju družbene dejavnosti bomo nadaljevali z adaptacijo in dograditvijo osnovne šole v Gradišču ter pridobili dokumentacijo za pričetek gradnje osnovne šole v Cerkvenjaku, prav tako pa bomo nadaljevali z obnovo kulturnih domov in asfaltiranjem igrišč ob osnovnih šolah.

Iz osnutka resolucije povzemamo le najpomembnejše naloge. Osnutek je v javni razpravi in pričakujemo, da bodo delovni ljudje in občani v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih podali čimveč predlogov za dopolnitev.

GRADNJA VETERINARSKÉ POSTAJE SE USPEŠNO NADALJUJE

Z NOVIM LETOM KAKOVOSTNEJŠE VETERINARSKÉ STORITVE

V Lenartu smo v letu 1984 pričeli z zbiranjem sredstev in izgradnjo veterinarske postaje. Prvotna predračunska vrednost izgradnje je znašala 37.400.000 dinarjev, vendar izgradnja poteka v fazah.

Sprva smo predvidevali, naj bi 80 odstotkov potrebnega denarja zagotovili kmetje, vendar smo se pozneje dogovorili, da bo dodatna sredstva za dela pri prvi fazi in za celotno drugo fazo zagotovil družbeni sektor. Pri tem je glavni delež obveznosti prevzel Veterinarski zavod Maribor. Izgradnja veterinarske postaje Lenart je v zaključni fazi tako, da se izvajajo končna dela (beljenje, fina inštalacijska dela, polaganje tal, itd.) in bo prva faza izgradnje z manjšimi izjemami končana do 31. decembra 1984.

Druga faza bo glede na pozno sklenjeno pogodbo končana nekoliko pozneje. Ob tem pa seveda ponovno kaže poudariti veliko pripravljenost zlasti zasebnega sektorja za zagotavljanje potrebnega denarja. Hkrati pa pozivamo vse tiste kmetijske proizvajalce, ki obveznosti še niso poravnali, da to čimprej storijo in s tem omogočijo uresničitev našega že dolgo zastavljenega cilja.

Ivan Jemenšek

PRI URBANIČEVIH REKORDEN PRIDELEK

TUDI V NAŠI OBČINI JE VSE VEČ DOBRIH PRIDELOVALCEV SLADKORNE PESE

Čeprav je sladkorna pesa na slovenskih poljih dokaj nova kmetijska kultura, si je v zadnjih letih pridobila veliko dobrih pridelovalcev. Tokrat želimo na kratko predstaviti dva mlada kmetovalca iz krajevne skupnosti Zgornja Ščavnica. To sta zakonca Anica in Štefan Urbanič, ki sta letos prvič pridelovala to poljščino. In kot sta z nasmehom na obrazih povedala, sta z doseženim pridelkom nadvse zadovoljna. In njuno zadovoljstvo je — tako so povedali tudi pri lenarški kmetijski zadrugi — povsem upravičeno, kajti na hektarju in dvajsetih arih zemlje sta pridelala kar 90 ton

sladkorne pese. Če smo preciznejši — ko so v tovarni odšteli primese, so ugotovili, da je na njuni njivi zraslo 87 ton čiste sladkorne pese. To pa je prav gotovo pridelek, ki zasluži pozornost in pohvalo. Anica in Štefan sta zato že pripravila zemljo, na kateri bosta pesa posejala tudi prihodnje leto. Seveda pa brez strokovne pomoči in ugodnega vremena ne bi bilo nič, pravita in ob slovesu dodata, da sta ob dobri letini tudi z zaslužkom resnično zadovoljna.

Še veliko takšnih dobrih kmetov in pridelovalcev sladkorne pese si želimo!

J. Kurbus

Tole fotografijo smo posneli v novem pitališču v Spodnjih Verjanah, skupaj z delavci temeljne organizacije združenega dela poljedelstvo in živinoreja pa upamo, da bomo lahko že v prihodnjem letu objavili podoben posnetek s farne v Šetarovi. In kot vse kaže, bodo gradbena dela kmalu stekla, to pa pomeni okrog tisoč dodatnih stojšč za goveje pitance. (J. K)

PIKA NA I . . .

»Na vseh nivojih od občine do federacije se naj naredi revizija navodil, odlokov in zakonov. Odvečne predpise se naj odpravi. Na ta način bo možno znižati režijo in postopno razbremeniti gospodarstvo. Samoupravnih sporazumov je preveč in težko jim je slediti. Vseh samoupravnih sporazumov delavci več ne obravnavajo, čeprav sredstva namenjajo prav za obveznosti, ki jih takšni sporazumi prinašajo.« (mnenja OO ZK v razpravah o sklepih 13. seje CK ZKJ)

MLADI NAČRTUJEJO NOVE AKTIVNOSTI

Po volilno programski seji občinske konference ZSMS Lenart je v njenih prostorih zelo živahno.

Člani predsedstva, ki so zadržani za posamezna področja, kujejo načrte, kako bi sestavili čim bolj pester program dela, ki bi pritegnil čim več mladih in dostojno obeležil 40-letnico organiziranega delovanja mladih v občini, 10-letnico organiziranega mladinskega prostovoljnega dela ter pohodništva, hkrati pa ne presegele že tako skromnih finančnih okvirov.

Zato se zavedamo, da je načrtovanje odgovorno in predvsem zahteva od delegatov, da bodo znali te težje pripeljati tudi v zbor občinske skupščine, delegatske skupščine SIS, v OZD, DO, saj že kar nekaj časa govorimo o frontnem delovanju mladih, ki pa še ni tista prava oblika, s katero bi lahko bila naša družbenopolitična skupnost zadovoljna.

To nas je kar samo od sebe pripeljalo v dogovor s kulturno skupnostjo, da bomo problemsko spregovorili o delovanju mladih v KUD po krajevnih skupnostih, o programih in financiranju, pa še o čem. Podobno bo verjetno treba storiti tudi v telesni kulturi, planinstvu in še kje, saj ugotavljamo, da se interesi mladih menjujejo in so različni.

Tudi v centru za mladinsko prostovoljno delo je zaživelo.

Brigadirji razmišljajo, kako bi delovno obeležili 10 let, kar je potekalo v Jurovskem dolu 1975. leta prva lokalna mladinska delovna akcija v občini. Želijo jo ponovno organizirati — LMDA namreč, pa speljati dobro evidentiranje v MDB Srečko Rojs-Niko. Tudi pionirji naj bi spet imeli svojo brigado Ele Kristl-Tanje. Radi bi izdali brošuro „MPD v Lenartu 75—85“. Dobro bi radi sodelovali z akcijo Slovenske gorice, organizirali eno ali dvodnevne lokalne akcije v krajevnih skupnostih, pritegnili veterane in vse, ki so v teh 10. letih sodelovali na akcijah . . . Bo šlo? Morda pa bo volja in pripravljenost zmagala.

Tudi mladi delavci in kmetje ne zaostajajo v prizadevanjih,

kako se vključiti v razvojna družbena prizadevanja. Mladi v OZD razpravljajo o resoluciji in se vključujejo v razprave o planih OZD. Tudi mladi kmetje se organizirajo v aktivne mladih združnikov in upajmo, da jim bo to uspelo. Ob tem pa načrtujejo tudi kopico zanimivih izobraževalnih oblik, predvsem v zimskih dneh.

V času, ko vsako leto izvedemo pohod po poteh revolucije v občini Lenart, bomo obeležili tudi 40-letnico ustanavljanja prvih mladinskih aktivov v občini in organizirali tudi srečanja s takratnimi aktivisti ter mladinskimi voditelji v občini. Pri obujanju tradicij NOB pa ne smemo pozabiti tudi na medsebojne odnose tovarštva, vdanosti, bratstva in enotnosti, je poudaril eden izmed članov organizacije ZZB in to je predvsem potrebno vgraditi v vzgojo mladih, v metode in oblike dela v njihovi organizaciji in z njimi.

Le tako bo široka fronta vseh, ki kakorkoli delamo z mladimi, pa

Marija Šaupert, sekretarka OK ZSMS Lenart

čeprav samo posredno in v obliki sodelovanja, dosegla skupen cilj — oblikovati svobodno, odgovorno, ustvarjalno, vsestransko razvito osebnost v socialistični samoupravni družbi.

Vsega, kar načrtujemo mladi, ni mogoče spraviti v okvir takega članka. Verjetno se bo pokazala še kakšna priložnost spregovoriti tudi o drugih ciljnih in željah mladih, ki so našle mesto v programih OK ZSMS.

Iz dejavnosti
sindikato

ZA VEČJO PROIZVODNJO IN DOHODEK

Na občinskem sindikalnem svetu pri Lenartu ocenjujejo, da je bilo delo v letošnjem letu dobro, da pa bodo morali v vseh delovnih okoljih veliko postoriti za še večje rezultate. Kot poudarja Venčeslav Čuček, predsednik OS ZSS Lenart, se bodo sindikati še bolj tvorno vključili v delo delegacij in samoupravnih organov, prizadevali pa si

Venčeslav Čuček, predsednik OS ZSS Lenart

bodo tudi povečati fizični obseg proizvodnje ter izboljšati materialne osnove dela. V letu, ki se izteka, so pripravili sindikati vrsto konkretnih aktivnosti, med drugim so organizirali posvet s predsedniki samoupravnih delavskih kontrol, izvedli so enodnevni seminar za vodstva osnovnih sindikalnih organizacij, člane predsedstva občinskega sveta in s predsedniki komisij pri osnovnih sindikalnih organizacijah. V tem mesecu potekajo tudi letni članski sestanki v osnovnih organizacijah, na katerih ugotavljajo dosežene rezultate, zlasti pa ocenjujejo, v kolikšni meri se je uveljavila delitev po delu in rezultatih dela. Prav na tem področju bodo morali sindikati še veliko več narediti kot doslej, saj gre za nadvse pomembna življenjska vprašanja delavcev. Tudi v prihodnjem letu si bodo sindikati prizadevali okrepiti družbenoekonomski položaj delavcev in občanov, zlasti pa si bodo prizadevali, da uresničijo vse načrtovane naloge. Teh seveda ni malo.

LOKAVEC — MAJHNO, IZ KATEREGA ŽE RASTE NEKAJ VEČJEGA

86 hišnih števil in okrog 280 prebivalcev. To stoji in živi v Lokavcu, v kraju, ki ga sestavljata dve naselji, Lokavec in Rožengrund. Več kot sto prebivalcev je zaposlenih v Sladkogorski, kakšnih pet pri Lenartu, nekaj več v Mariboru. Približno toliko jih dela v Avstriji.

V celodnevni osnovni šoli je 34 učencev v dveh kombiniranih oddelkih in radi bi, da bi jih bilo več. Verjetno jih bo, saj zdaj mladi raje ostajajo doma.

Lokavec je že na prvi pogled kraj, kjer si staro in dosluženo podaja roke z novim in perspektivnim. Preteklost in boljša prihodnost se srečujeta na vsakem koraku. Prav zato pot skozi to najmanjšo krajevno skupnost navdaja z optimizmom, pa čeprav je še pred leti kazalo, da si je prav v teh krajih razvoj polomil noge. Občinski samoprispevek je tudi v obe naselji krajevne skupnosti pripeljal asfalt, z njim večjo skrb za videz kraja in upanje za mlade, da se bo tod le še dalo živeti; pa tudi skrbi in jezo, saj je bil asfalt preozek in previjugav, da bi po njem lahko zapeljali avtobusi mariborskega Certusa. Vseeno pa je bilo pomembneje, da je to naporno pot brez večjih težav zmogel tovarniški avtobus Sladkogorske, čeprav je lokavski življenj še dolgo ostal brez avtobusne povezave z občinskim središčem in svetom nasploh. Na tromeji med občinami Lenart, Maribor in Gornja Radgona je bilo najlaže priti v avstrijski Cmurek in od tod dalje po svetu. Zatorej nič nenavadnega, če je še do nedavna iskalo zaslužek na drugi strani Mure precej Lokavskih domorodcev. Šiling je tako v Lokavcu že pred gospodarsko stabilizacijo jamčil, da ne bosta ne želodec prazen in ne suknja strgana. Ena ugotovitev je torej lahko, da so v Lokavcu že zdavnaj vedeli, kaj pomeni zategovanje pasu, odrekanje in pričakovanje od prihodnosti, da bo prinesla boljše čase. Če boste domačine vprašali, kdo je zaslužen, da so v obeh naseljih zrastle nove stanovanjske hiše, da mladi raje ostajajo doma, da vedno manj domačih uhaja čez mejo, skratka, da je življenje boljše, bodo takoj in brez pomisleka rekli: Sladkogorska. Tovarna v najbližnjem industrijskem središču Sladkem vrhu je dala kruh, vodo in sol in zaslužek mnogim domačinom.

Drugod v občini je veljalo: Lokavec je majhen, ni jim treba dati dosti, saj bodo tudi z malim zadovoljni. To je držalo in to bojda velja še danes. Potrebe niso velike.

Telefon že zvoni v šolski zbornici in trgovina z bifejem daje kraju lepše obličje. In avtobus že vozi tudi druge potnike, ne samo delavcev. Vse, kar živi in dela, se zbira v šoli. Kje bi se sicer nai?

Z domačimi se da prijetno kramljati in vse, kar ti povedo, je zato skorajda novo. Asfaltna cesta znova prinaša skrbi. Po uspelem referendumu bo asfaltna prevleka segla do mariborske meje, vendar pa je na domači strani, v smeri proti Zgornji Ščavnici, že pričela cveteti. Kriv je plaz in znak, ki

opozarja na zoženi del ceste, in že tri leta opravlja svojo nehvaležno poslanstvo. Videti je, da se je krepko zataknilo v neki strokovni službi pri Lenartu. Letos sta si Lokavec in plaz, ki je načel del cestišča, ogledali že dve strokovni komisiji, vendar se ni nič premaknilo. Komisije naj ne prihajajo

več, pravijo v Lokavcu, pride naj kdo, ki bo končno nekaj naredil.

Program samoprispevka ob asfaltiranju makadamskega dela ceste obljublja tudi ureditev prostorov za potrebe krajevne skupnosti. Delo, ki bi lahko bilo v tako majhnem kraju precej bolj živahno, ovira utesnenost. Najprostornejše poslopje je šola, ki pa ne more sprejeti vseh dela in prireditev željnih obiskovalcev. Vse, kar se v kraju dogaja, se odvija v šoli, vendar tako ne gre več naprej. V stari zgradbi, kjer je bila prej trgovina, želijo urediti prostore, kjer bi se dalo bolje delati. Laže bi bilo organom krajevne skupnosti, družbenopolitičnim organizacijam, društvom; skratka vsem tistim, ki so voljni žrtvovati še več energije in časa sokrajanom in družbi. 460 tisoč dinarjev iz samoprispevka bo v veliko pomoč tem hotenjem.

Lokavec raste in vedno več jih je, ki bi si radi zgradili nov dom, vendar je gradbenih zemljišč zmanjkalo. Če bi se dalo dogovoriti z Agrokombinatom, pravijo, bi se dalo najti prostor za nekaj hiš, kakšnih pet, in to bi za kraj pomenilo mnogo. Predlagajo spremembe zazidalnega načrta in čakajo, da bo čas prinesel svoje. Vendar zadnji dve leti nista prinesli načrtovanega asfalta na šolsko igrišče.

Pa voda v tem delu žejnih in sušnih Slovenskih goric? Vodovodno zajetje je v zasebnih rokah, na omrežje pa je priključenih 28 odjemalcev. Kljub visoki vodarini pa jim primanjkuje sredstev za širitev omrežja, za vzdrževanje in nujna popravila.

In vendar je Lokavec kraj, ki se razvija. Ne preveč hitro, vendar so počasni koraki včasih bolj zanesljivi od naglice.

Edvard Pušič

Podružnična osnovna šola v Lokavcu — središče vsega dogajanja v kraju

V ŠESTIH MESECIH DOBRI REZULTATI IN VISOKA STORILNOST

Mineva šest mesecev, odkar se je spisek delovnih organizacij v najmanj industrijsko in sploh gospodarsko razviti slovenski občini povečal za nov, zaradi položaja v občini še kako dobrodošel obrat. Za stroji v obnovljenem posloju pri Benediktu je zdaj zaposlenih 109 delavcev. Gre za mlad kolektiv, brez posebnih delovnih izkušenj, vendar kolektiv, ki se ni bal spoprijeti z začetnimi težavami in z delom, ki ga pred tem še ni obvladal nobeden iz te mlade delovne skupnosti.

Rezultati so potrdili začetni optimizem vodje obrata Marije Šifrer, ki je po prvih dneh dela dejala, da se s temi mladimi

Marija Šifrer: »Ne odstopam od začetnega optimizma. S tem mladim kolektivom bomo dosegli zastavljene načrte!«

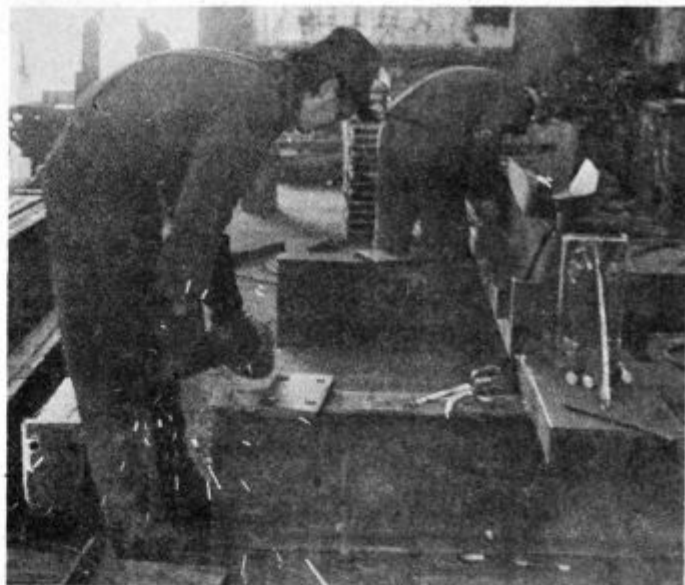
delavci ne boji nalog, ki so pred njimi. Storitnost, ki so jo dosegli v petih mesecih, ko so 100 odstotno izpolnili zastavljeni načrt dela po normi, je bila nad pričakovanji. Stati je seveda treba na realnih tleh in vedeti, da v bodoče ne bo več tako lahko dosegati vedno večjih delovnih obveznosti, vendar lahko od delavcev Peka pri Benediktu pričakujemo vestno in poštvalno delo tudi v prihodnje; zdaj morajo doseči 90 % običajne norme za izkušene delavce.

Osebnih dohodki v začetku sicer niso med visokimi, sučejo se okrog 15 tisočakov, vendar pa pri najbolj zavzetih delavcih sežejo tudi do 30 tisoč dinarjev.

Obrat Peka pri Benediktu in delavci v njem imajo pred seboj dobre delovne in razvojne možnosti. Najprej bo potrebno povečati proizvodne prostore in zagotoviti prostor za druge službe. Novice, ki so prišle iz Tržiča in lenarškega gospodarstva ter bank, so razveseljive, tako da lahko prihodnje leto pričakujemo pričetek obsežnih gradbenih del. Vse odgovore in vse prej kot lahke delovne naloge v Peko pri Benediktu so torej dosežene, zato smemo pritrditi Mariji Šifrer, ki pravi, da tudi v prihodnje uspeh ne sme izostati.

V neposredni bližini obrata tržiškega Peka pri Benediktu, na drugi strani ceste, bo že prihodnje leto pričel rasti nov kompleks proizvodnih in upravnih prostorov s skupno uporabno površino 2.600 kvadratnih metrov. Drugi del skupne naložbe Peka, bank in lenarškega gospodarstva bo veljal 400 milijonov dinarjev; glavni delež bo prispeval Peko, 95 milijonov dinarjev kreditnih sredstev je tej naložbi namenila Kreditna banka Maribor, 65 milijonov pa Gorenjska banka. Skupščina občine Lenart bo brezplačno prispevala zemljišče, na katerem bostal lenarški industrijski velikan. Ta prispevka je kar primerna, saj bo Peko pri Benediktu po opravljenih delih nudil zaposlitev skupno kar 550 delavcem. Nova naložba bo torej k Benediktu pripeljala še 450 delavcev k že zaposlenim.

V tem času sta v izdelavi lokacijska dokumentacija in glavni projekt, tako da so pričakovanja, da bodo pričeli z gradbenimi deli v prvi polovici leta 1985, popolnoma realna. Strojna oprema za proizvodnjo Peka pri Lenartu v novih prostorih je že naročena in bo prispela v aprilu.

Kovinarji pri svojem delu; potrebovali bi jih še več.

PRED ODLOČITVIJO

Redki so učenci osmih razredov osnovne šole in njihovi starši, ki si v teh dneh ne zastavljajo vprašanja o ustreznosti njihove poklicne odločitve. Še dva, trije meseci in potrebno bo oddati prijave za vpis v vzgojne izobraževalne programe srednjega usmerjenega izobraževanja.

Zaostrene razmere gospodarjenja zadnjih nekaj let bistveno vplivajo na možnost zaposlitve. Zato je tem bolj pomembno, da so poklicni interesi in želje učencev usklajeni s potrebami združenega dela.

Svoje kadrovske potrebe organizacije združenega dela izražajo predvsem skozi razpisane kadrovske štipendije. Za šolsko leto 1985/86 bo v občini Lenart razpisanih približno 150 kadrovskih štipendij, in to predvsem za poklice kovinarske, lesne, tekstilne, kmetijske in gradbene stroke. V šolskem letu 1984/85 je ostalo 64 nepodeljenih kadrovskih štipendij. Obstaja bojazen, da tudi v šolskem letu 1985/86 ne bodo podeljene vse kadrovske štipendije, ker ne bo med učenci dovolj zanimanja za vse vrste poklicev, ki jih združeno delo v občini Lenart potrebuje. Še vse preveč učencev se odloča za poklice, za katere v

organizacijah združenega dela ni potreb. Sedaj in še v nekaj prihodnjih letih se bodo le s težavo svojemu poklicu ustrezno zaposlili avtomehaniki, kemijski laboranti, krojači, frizerji, prodajalci, vzgojitelji, kemijski tehniki, itd.

Se je čas, da učenci in starši skupno z učitelji, mentorji poklicnega usmerjanja in poklicnimi svetovalci še enkrat temeljito pretehtajo poklicne namere predvsem z vidika možnosti zaposlitve po končanem šolanju.

Zadnja leta se v občini Lenart kaže pomanjkanje delavcev za določene profile. Čeprav je opazen premik pri povezovanju OZD z osnovnimi šolami v občini (mentorstva, interesni krožki, nakupi opreme in učil, obiski v OZD itd.) pa so rezultati še vse pre-skromni.

Zastavlja se vprašanje, ali je dovolj, če predstavnik OZD učencem v razredu predoči posamezne poklice, prikaže dobre in slabe strani ter možnost zaposlitve.

Bolj koristni bi bili obiski učencev zaključnih razredov v organizacijah združenega dela, ker bi se neposredno seznanili z izbranim poklicem in morebitnim bodočim štipenditorjem.

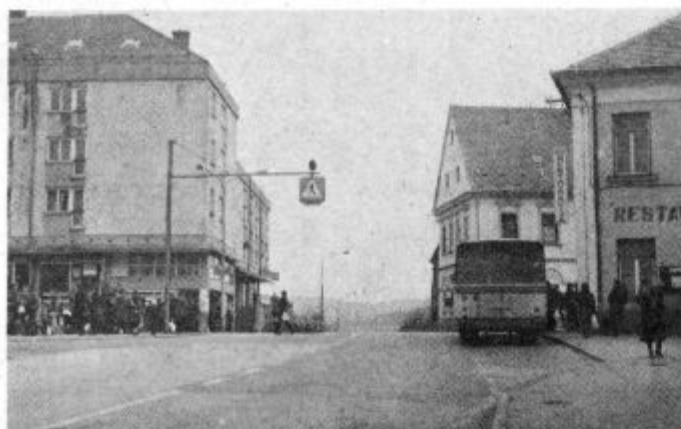
NOVOLETNO SREČANJE Z NAŠIMI ZDOMCI NA ZAČASNEM DELU V TUJINI

27. decembra 1984 bo ob 9. uri v klubu občanov skupščine občine Lenart novoletno srečanje naših delavcev na začasnem delu v tujini.

Na srečanju bodo dobili informacije o življenju in delu v občini, o carinskih dajatvah, nakupu zemljišče za kmetovanje, za gradnjo stanovanjskih in poslovno stanovanjskih zgradb, davkih občanov, o invalidsko pokojninskem zavarovanju. Dobili bodo informacije zainteresiranih organizacij združenega dela po kooperantih, o

možnosti združevanja dela in sredstev za nakup strojev in opreme. Možnosti zaposlitve in možnosti obrtne dejavnosti pa bodo podane v pisni informaciji medobčinske skupnosti za zaposlovanje Maribor.

Otroke naših delavcev, ki so prišli s svojimi starši na počitnice, vabijo osnovne šole in vzgojno varstvene ustanove na prireditve ob Novoletni jelki. Za nekaj dni pa bodo starši otroke lahko pripeljali tudi v razred, da bodo sodelovali v učnovzgojnem procesu.

Sedanja glavna avtobusna postaja. Pet avtobusov že ohromi promet.

Tukaj bo nova avtobusna postaja ...

POD MILIM NEBOM IN BREZ STREHE NAD GLAVO

Potniki, če bi jih šteli ves dan, bi jih našli tisoče, bodo na avtobusnem postajališču v občinskem središču še nekaj časa pod vedrim ali oblačnim nebom, da o dežju in snegu ne govorimo, gledali na cerkveni zvonik ali svoje ure in čakali na avtobus. Govorice o gradnji sodobne avtobusne postaje v središču mestnega naselja Lenart so daljše

od otipljivih zamisli, vendar bodo kmalu uresničene.

Glavni projekt nove avtobusne postaje pri Lenartu, ki ga je naročila samoupravna interesna skupnost za komunalno dejavnost, je že izdelan. Počakati je potrebno še na dogovor o lokaciji, ki še ni dokončen, čeprav kakšnih bistvenih sprememb ni pričakovati.

Avtobusna postaja, ki jo vsi potniki v občinskem središču nestrno pričakujejo, bo tako najverjetneje pričela rasti sredi prihodnjega leta. Podatek, ki prihaja s kraja dogovarjanj, izvršnega sveta občinske skupščine, govori o tem, da se je najprej potrebno dogovoriti z investitorji in da bo morala gradnja najverjetneje potekati po fazah.

Kakorkoli že, v prvih mesecih prihodnjega leta bo vse jasno, in takrat bo potrebno samo še potrpežljivo čakati. Do takrat pa vsem čakajočim na avtobus v uteho ta hiter pogled v glavni projekt:

Avtobusna postaja pri Lenartu bo imela devet stojnih mest za avtobuse, čakalnico, restavracijo in še kaj.

Sprašujemo

KMETIJSKO ZADRUGO LENART

Na programski seji občinske organizacije SZDL, ki je bila 6. 12. 1984, je bilo slišati nekaj pikrih pripomb na račun lenarške kmetijske zadruge. Delegati so kritizirali slab odkup sadja in nekateri so celo menili, da kmetijska zadruga ne odigra tiste vloge, ki ji sicer pripada. Kmetje torej z delom zadruge niso zadovoljni in zaradi tega postavljamo vprašanje KZ Lenart, zakaj je prišlo do nekaterih neljubih pripetljajev, ki so povzročili pri kmetih veliko razburjenje. Socialistična zveza je sicer zadožila pristojne organe, zlasti občinski izvršni svet, da opravijo s kmetijsko zadrugo resen razgovor o njeni nadaljnji vlogi, mi pa bi želeli, da v prihodnji številki Domačih novic preberemo stališča zadruge. Morda bodo ponujala svetlejša perspektive. Upajmo.

ŠPORTNIKI OBČINE LENART V LETU 1984

V soboto, 15. decembra 1984, je bila zaključna športna prireditve v kulturnem domu Lenart. Na prireditvi je Občinska telesnokulturna skupnost podelila dolgoletnim športnim delavcem Bloudkove značke, ki so jih prejeli: Mirko Zorjan, Miroslav Bauman, Aleksander Leš, vsi od Lenarta; Srečko Škerget, Ivan Najdenik, Alojz Kurbus vsi iz Jurovskega dola. Priznanja Občinske telesnokulturne skupnosti Lenart pa sta prejela Darko Rebernik od Lenarta in Zdravko Šošarič od Benedikta. Priznanja Zveze telesnokulturnih organizacij Lenart so prejele tudi najboljše telesnokulturne organizacije: DTV Partizan Lenart, Avto-moto društvo Lenart, Šolsko športno društvo Elan osnovne šole Benedikt.

Za najboljšo krajevno skupnost v športni rekreaciji je bila izbrana krajevna skupnost Voličina.

Najboljša športnika za leto 1984 pa sta:

ROMANA POLANEC, članica Občinskega atletskega kluba Lenart ter SLAVKO LEHNER prav tako član tega kluba. Romana je doma od Lenarta, Slavko pa od Benedikta. Oba sta dosegla odlične uspehe v atletiki. Slavko je tudi republiški prvak v malem maratonu — teku na 20 km. Prireditve so popestrili Mladi upi iz Trbovelj in novinarji Radia Maribor.

GLASOVALNI REZULTATI NA REFERENDUMU 9. DECEMBRA 1984

KRAJEVNA SKUPNOST	Možno število glasovalcev	glasovalo	%	Niso glasovali	IZID GLASOVANJA					
					ZA	%	PROTI	%	NEVELJAVNE GLASOVNICE	%
LENART	2.665	2.607	97,8	58	1.727	64,8	853	32,0	27	1,0
VOLIČINA	1.512	1.478	97,8	34	936	61,9	519	34,3	23	1,5
GRADIŠČE	1.474	1.434	97,3	40	929	63,0	461	31,3	44	3,0
CERKVENJAK	1.480	1.450	98,0	30	1.128	76,2	299	20,2	23	1,6
BENEDIKT	1.272	1.242	97,7	30	842	66,2	356	28,0	44	3,5
ZG. ŠČAVNICA	2.358	1.345	99,0	13	944	69,5	375	27,6	26	1,9
LOKAVEC	256	256	100,0	—	217	84,8	33	12,9	6	2,4
JUROVSKI DOL	1.460	1.344	92,1	116	947	64,9	363	24,9	34	2,3
SKUPAJ OBČINA LENART	11.477	11.156	97,21	321	7.670	66,83	3.259	28,40	227	1,98

Občinska volilna komisija Lenart

KMET JE SE JEZIO NA LOVCE

Se vedno je nadvse aktualno upoštevanje temeljnega načela gojitve divjadi, da je lahko v lovišču le toliko divjadi, kolikor je lovišče, glede na naravne pogoje, lahko prenese. Človek naj bo ob divjadi in ne nad njo, pusti naj prosto pot procesom narave, uravnava naj jih le, kadar naravni dejavniki odvedo. Gojitev divjadi mora biti in ostati odvisna od naravnega okolja, v katerem divjad živi in ne od človeka. Zato pa mora človek, zlasti pa lovci, aktivno varovati njeno življenjsko okolje in svojo strokovno dejavnost usmerjati prav v okolje, s tem pa varovati življenjske pogoje divjadi.

Življenjski pogoji za divjad so iz dneva v dan slabši. Tudi zaradi nesmotnih posegov človeka v naravo. Nekoč dobro znano tipično maloposestniško in ekstenzivno obdelovanje polj s široko paleto kultur, ki je bilo še posebej značilno za slovensko-goriški svet, je danes že stvar preteklosti. Intenzivna kmetijska proizvodnja je povzročila za divjad skrajno neugodne spremembe. Skrčilo se je število

kultur, prevladujejo monokulture, ki so škropljene s herbicidi, in tako praktično popolnoma neproduktivne za divjad. Prisotna je strojna obdelava, košnje so zgodnje in še bi lahko naštevali. Posebno vprašanje predstavljajo travniške površine in deteljišča, ki jih je v Slovenskih goricah precej. Ob spomladanski vegetaciji je v teh kulturah veliko divjadi, zlasti male. Položaj se rahlo izboljšuje zaradi vse večje udeležbe pšenice v setvenem kolobarju.

Toliko na kratko o spremembah, o katerih bi lahko na široko pisali. Mislim, da je prav, da o njih vemo, saj vsako nepoznavanje vodi k enoličnim ocenam in kritikam, zlasti lovske organizacije.

Kmetje so ponekod jezni na lovce, ker jim divjad dela škodo. Zadnji podatki kažejo, da sicer škoda je, da pa vendarle stanje ni tako drastično, kot ga prikazujemo. Lovci

se vse bolj dogovarjajo s kmetijci, da bi jim odstopili površine, ki niso primerne za intenzivno kmetijsko proizvodnjo. Prvi koraki so storjeni, žal pa še ne vsi. Nekaj so krivi lovci, nekaj pa tudi kmetijci. Dobra beseda dobro mesto najde, pravi pregovor. To bi držalo tudi za vse spore, ki se tu in tam porajajo med lovci in zasebnimi kmetovalci.

Včasih bi se lahko mirno sporazumeli, ocenili nastalo škodo in se dogovorili za plačilo. Lahko v denarju ali naturalijah, saj je konec koncev vseeno. Tako pa puščamo jezo drug na drugega, kar ni nikomur v prid. Ne želim zagovarjati ne enih in ne drugih, saj imata pravzaprav obe strani prav, ali pa tudi ne, kakor pač nanese. Pomembno je povedati, da lovske organizacije obvezujejo nekatera zakonska določila, ki so obvezna. Lovci jih uresničujejo, zlasti velja to za plane odstrelav. Letos je bil

med drugim povečan odstrel srnjadi v vseh lovskih družinah lenarškega lovsko-gojitvenega bazena v višini 25 %. Tudi to nekaj pove.

Hkrati pa neizpolnjevanje planov odstrela v sedanjem zaostrenem vzdušju, ki žal nikakor ni naklonjeno divjadi in lovstvu, vzbuja družbeno kritiko in očitek, da lovci ne izpolnjujejo načrtovanih odstrelav in tako povečujejo številčnost divjadi. To pa pomeni tudi večje škode. In da bomo razumeli še drugo plat, povejmo, da vzporedno z omenjenimi očitki nastopajo tudi zahteve za povečan odstrel divjadi kar vse povprek. Takšna stališča pa žal niso sprejemljiva, saj divjad kot sestavni del našega naravnega okolja vendarle uživa posebno družbeno varstvo.

OKREPITI VPLIV KULTURNIH DRUŠTEV

Kulturno življenje občine Lenart sloni na ljubiteljski dejavnosti, ki jo razvijajo v posameznih kulturno-umetniških društvih. V občini deluje osem takšnih društev, na novo je bilo ustanovljeno društvo v obmejni krajevni skupnosti Lokavec. Problemi, s katerimi se ubadajo praktično vsepovsod, so znani že vrsto let. Nimajo dovolj kadrov, pa naj gre za amaterske ali strokovne. Primankuje jim denarja, ponekod imajo tesne prostore, domove je načel zob časa. In nenazadnje, tudi delovna vnaema članstva izredno niha. So obdobja, ko je dejavnost društva v velikem vzponu, kasneje pa je ni čutiti. Vsaj na nekaterih področjih ne. Lep primer za takšno oceno je delovanje dramskih sekcij. Nočemo reči, da te dejavnosti v občini

ni. Nasprotno, nekateri si prizadevajo, da bi na odrske deske spet postavili kakšno prijetno komedijo ali dramo. Držalo pa bo, da se časi spremenjajo in da kulturni amaterizem danes ni to, kar je bil včasih. Marsikdo se še spominja živahne dramske dejavnosti v

Kultura

Cerkvenjaku, pa Gradišču ali Jurovskem dolu. Ljudje so z navdušenjem prihajali na vaje, žrtvovali svoj prosti čas, igrali in gostovali. Danes je nekoliko drugače. Ostal je najbrž le spomin na dobre stare čase. Ali pa ponujeni programi društev niso dovolj atraktivni in ne privlačijo ljudi?

Nekaj vzrokov bo treba poiskati, saj je več kot očitno, da se posamezni kulturni delavci čutijo osamljene, njihovo delo ni tako ovrednoteno, kot bi moralo biti. Znano je, da je kultura specifično področje in vsak jo dojema na svoj način, ljudje, ki v kulturi delajo, se morajo velikokrat odpovedati prostemu času, kasneje pa so izpostavljeni javnemu ocenjevanju na prireditvah. Do njih smo morda celo krivični in neobjektivni, zlasti kadar gre za ocenjevanje lastnega kulturnega prispevka. To so torej dejstva. Govorijo v prid prizadevanjem po krepitvi dejavnosti kulturnih društev. Ta so sicer deležna tudi ustrezne pomoči Občinske zveze kulturnih organizacij, ki pa je predvsem premalo učinkovita in premalo praktična. Samo živa beseda, dober nasvet in vsakodnevni stiki lahko izboljšajo položaj. Nekaj posameznikov ne bo premaknilo voza na poti po strmem klancu. Ta voz je preveliko breme, da bi ga lahko zmogli. Morda ga bodo pomagali premakniti mlajši, saj je razveseljivo, da se je njihovo število v delu kulturno-umetniških društev precej povečalo.

M. T.

„LIDIJI“ JE IME BRANKA

Naj vas naslov ne zbode, spomnili smo se Lidije, ki je pri vojaki, kot tako prikupno poje skupina Lačni Franc. Naša lenarška Lidija je Branka Kukovec. ki preživlja vojaške dneve v Beogradu.

V uredništvo je prispelo njeno pismo, ki ga povzemamo: »Sem v vojašnici IV. julij, zaprisegle pa smo 24. novembra.

Med dekleti sem edina Slovenka, druge so v glavnem iz Bosne. Med nami je tudi dekle madžarske narodnosti, ki pa ima nekaj težav z jezikom. 20 nas je, mene pa loči največ kilometrov od doma. Vojaška hrana je dobra in nasploh nimam nobenih težav. Že ko sem prihajala v vojašnico, sem se seznanila z vojaškim življenjem, kot so mi ga orisali fantje.

V vojašnico me je pripeljal vojak vojaške milice, spremljala sta me še dva fanta, ki sta prav tako oblekla vojaško uniformo.

Naša Lidija, ki ji je v resnici ime Branka, je torej vojak, in prav je, da ji vsi skupaj zaželimo prijetne vojaške dneve. Saj zdaj vsi mirno spimo, ker nas čuva ona, kot pravi popevka.

INOVATORJI ODSLEJ ORGANIZIRANO

Pred ustanovitvijo je društvo inovatorjev in avtorjev tehniških izboljšav v občini Lenart. O inovacijah so tudi v lenarški občini že veliko govorili ter sprejeli vrsto sklepov. Ustanovljen je bil iniciativni odbor za pripravo in ustanovitev društva inovatorjev in avtorjev tehniških izboljšav v občini, ki je pripravil pravila in program dela društva.

ČESTITKI OB NOVEM LETU SE PRIDRUŽUJEJO TUDI DELOVNI KOLEKTIVI:

Agrokombinat Lenart: TOZD Poljedelstvo in živinoreja, Sadjarstvo, Gostinstvo in trgovina in delovna skupnost, Centrovod Lenart, IMI Klemos Lenart: TOZD Tovarna jeklenih konstrukcij, Plastična, Klemos Küster in delovna skupnost, Kmetijska zadruga Lenart, Kristal — TOZD izolacijsko steklo Lenart, Mariborska livarna — TOZD proizvodnja ogrevalnih elementov Lenart, Marles — TOZD tovarna pohištva Lenart, Mercator Potrošnik Lenart, PIK — TOZD športna in lahka konfekcija Lenart, TVT Boris Kidrič — TOZD proizvodnja bojlerjev Lenart, Unior — TOZD orodje Lenart, Zavod za duševno in živčno bolne Hrastovec — Trate.

DANES BI REKLI TAKO

Vrana vrani ne plača kredita.

Kdor drugemu jamo koplje, ni vedno pri komunalni skupnosti.

Kakor ti inšpekciji, tako ona v zapisnik . . .

Uganka za center za socialno delo: Pijem, torej sem . . .

Povej mi, s kom se družiš, pa ti povem, kakšne veze imaš . . .

SLOVENSKO GORIŠKA IKEBANA

Nekatera glasovalna mesta ob referendumu za samoprišpevek so bila prav po novoletno okrašena. Verjetno so nekateri pričakovali, da bo dedek Mrz pod katero od okrašenih smrek položil novoletno darilo, s katerim bi laže izpeljali referendumski program. Ni pa jasno, ali naj bi ta novoletni darovalec prišel iz lenarške občine ali iz republike.

V zgodovinskih virih lahko preberemo:

Pri Lenartu so 1685. leta zažgali žensko zaradi čarovništva. Še dobro, da ne živimo v času pred 300 leti, ker bi bil žrtev kakšen občinski funkcionar.

Plaz v Lokavcu, ki je odrgal dobršen del ceste, si je v zadnjih dveh letih ogledalo več komisij, pred kratkim tudi »zelo strokovna.« Zdaj domačini pričakujejo komisijo, ki bo ocenila uspešnost dela prejšnjih komisij. Po vzdušju v kraju je pričakovati, da bo ta komisija zelo hitro opravila svoje delo.

Optimistični načrtovalci pričakujejo, da se bo ob gradiškem jezeru razvil močan turistično rekreacijski center. Lenarčanom v občinskem središču je prav, samo naj bo nekje med Ptujsko, Lackovo, Nikovo in Trgom osvoboditve . . .

Pravijo, da se nekateri kraji v občini prepočasi razvijajo, ker v njih ne živi noben od občinskih funkcionarjev. V teh krajih so si sami krivi, zakaj pa nobenemu niso ponudili gradbene parcele — za vikend.

Pravijo, da v nekaterih osnovnih partijskih organizacijah niso zadovoljivo opravili nalog okrog 13. seje CK ZKJ. Prepričani smo, da je to samo zaradi vraževnosti. Čakajoči potniki na začasnem postajališču za zgibnike v Maistrovi že tri mesece zamažajo čakajo na objubljeno nadstrešnico in koš za smeti. Sprašujejo se, če bosta komunalna skupnost in krajevna skupnost uspešni v obeh nalogi v program do leta 2000 ali morda celo prej.

ZAKON ZA OHRANITEV ŽIVLJENJ

Po premoru sedmih let je bil sprejet novi dopolnjeni zakon o varnosti v cestnem prometu. Tudi tokrat so nas, tako kot že nekajkrat, žrtve v cestnem prometu opozorile, da z nami še vedno nekaj ni v redu. V teh sedmih letih je bilo na slovenskih cestah poškodovanih znatno število ljudi, od tega kar polovica mrtvih. In zaradi tega so bila potrebna dodatna pravila, ki nas še bolj zavezujejo, ki naše vsakdanje vedenje v prometu še podrobneje opisujejo in predpisujejo, da ne bo zmot, da ne bo kaj dvoumnega in dvomljivega, da bo povsem jasno, kaj je kdo zagrešil, kaj sme in kaj mora storiti . . .

Seveda pa je odvisno od nas vseh, ki se vsak dan srečujemo na cestah, predvsem pa od človeka-voznika, ki naj ne bo samo voznik, marveč predvsem človek. Da bomo res to, pa moramo še posebej

spostovati 35. člen in 34. člen zakona o varnosti cestnega prometa.

35. člen Temeljnega zakona o varnosti cestnega prometa predpisuje, da mora voznik in oseba, ki se vozi v motornem vozilu, ki ima vgrajene varnostne pasove, biti obvezno privezana z njimi, dokler vozi vozilo v prometu na javni cesti. Ta člen zakona velja od 1. 1. 1985 dalje.

Vsi imetniki pravice uporabe traktorjev pa morajo v skladu s določbami 34. člena zakona o varnosti cestnega prometa opremiti oz. vgraditi atestirane kabine ali varnostne loke. Novo izdelani traktorji morajo biti opremljeni z varnostnimi loki oz. kabinami po 1. januarju 1985, vsi ostali pa do 1. januarja 1986.

D. ZORGER

Iz zgodovine naših krajev

Iz zgodovinskih virov in literature lahko razberemo, da je bila leta 1631 zgrajena na griču Gradišče lesena kapela Sv. Duha, že leta 1636 pa so začeli zidati cerkev Sv. Trojice. Dela so opravljali do leta 1643. Od te prvotne zgradbe sta še ohranjena sedanji zahodni zvonik in tretjina cerkvene stavbe. Leta 1662 je poklicala rodbina Stubenberg, lastnica cmureške graščine, redovnike avguštince in jim izročila cerkev v oskrbo. Ti so leta 1692 prizidali samostan, ki je bil večji od sedanjega. Leta 1735 so cerkev povečali in ta dela končali v letu 1740, jo baročno predelali in ji v letih 1779 in 1780 prizidali še dva zvonika. Proti koncu 18. stoletja je cerkev zaslovela kot božja pot, s čimer je dosegel znaten razvoj tudi kraj kot celota.

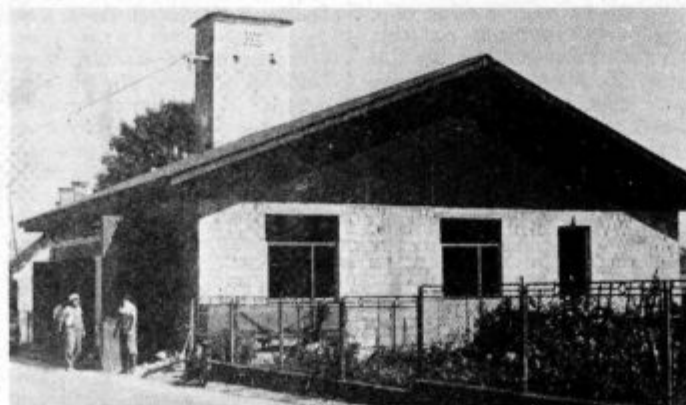
V kraju so pričeli s poukom leta 1786 v samostanu, prvo šolo pa so zgradili leta 1870. Za kraj je veljalo dolgo časa ime Sv. Trojica v Slovenskih goricah, od leta 1953 pa se kraj imenuje Gradišče. In kako je bilo v Gradišču med NOB? Leta 1943 je bilo v tem kraju več sestankov, na katerih so sodelovali Srečko Rojs, Mladen Devide, Ernest Golob in njegova žena. Novembra 1943 so ustanovili odbor OF in kasneje v delo vključili še Marico Tomažič, Jan-

GRADIŠČE

ka Brliča in Valentina Drea. K sodelovaju so pritegnili tudi družino Cartl iz Zgornje Senarske. Aprila 1944 je bil organizirana partizanska postojanka pri Jožefu Golobu, kjer je bilo več sestankov. Odslej so se na tej postojanki v Gradišču redno oglašali poleg terencev tudi partizani. Ulica je dobila ime Partizanska ulica. Z Lenartom je bila preko Goloba, Ermana in Bogdana Devidea vzpostavljena nova zveza. Julija 1944 je bil sestanek pri Pepiju Golobu, kjer je nastala nova postojanka. Poleg terencev se je sestanka udeležil tudi Mirko

Höle-Franjo, ki je prišel s Pohorja, da bi vzpostavil neposredno obveščevalno mrežo z obveščevalnim centrom na Pohorju. Junija 1944 je v Porčiču sodelovalo že toliko ljudi, da je bil ustanovljen odbor OF. Jeseni 1944 se je zadrževala patrolja Lackovega odreda pri Jožefu Golobu v Gradišču. Narodnoosvobodilno gibanje se je v tem času zelo razmahnilo, skoraj v slehernem naselju so bili ustanovljeni odbori OF. V začetku marca 1945 je prišla s Pohorja enota IVDV. Med važnejšimi akcijami, ki jih je opravila, je pomemben napad na prosvetni dom v Gradišču, kjer je bil center »HITLERJUGEND«. Centra je bilo po napadu za vselej konec.

MARJAN TOŠ

V Gradišču delujejo številna društva. Gasilci obnavljajo svoj dom.